

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobce: **Česká pirátská strana**, se sídlem U Botiče 1390/3, Praha 4, IČ 71339698, zast. Mgr. Filipem Hajným, advokátem, se sídlem Francouzská 30, Praha 2, proti žalovanému: **Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost**, se sídlem Sokolovská 217/42, Praha 9, IČ 00005886, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, o návrhu žalobce na vydání předběžného opatření

t a k t o :

Návrh žalobce na vydání předběžného opatření, aby bylo žalovanému

- a) uloženo, aby zachoval v plném rozsahu veškeré dokumenty potřebné k poskytnutí veškerých informací požadovaných žalobcem v žádosti ze dne 31. 10. 2011 a k přezkoumání správnosti a úplnosti takto poskytnutých informací
- b) zakázáno, aby kterýkoli z dokumentů uvedených pod bodem a) zničil, znehodnotil nebo jakkoli jinak učinil neupotřebitelným pro účely zákona o svobodném přístupu k informacím
- c) uloženo, aby kopie veškerých dokumentů uvedených pod bodem a) složil do soudní úschovy zdejšího soudu

se z a m í t á.

Odůvodnění

Žalobce podal u zdejšího soudu dne 10. 9. 2012 žalobu, jíž se domáhá toho, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o jeho žádosti o poskytnutí informací, kterou mu žalobce doručil dne 31. 10. 2011. K tomu uvedl, že žalovaný o žádosti nijak nerozhodl a nijak nereagoval ani na stížnost, kterou žalobce podal dne 1. 12. 2011.

Současně požádal, aby soud vydal předběžné opatření s obsahem uvedeným shora a k tomu uvedl, že žalovaný je již téměř rok v prodlení s vydáním rozhodnutí o žádosti. Z toho lze usuzovat, že žalovaný požadované informace nehodlá žalobci dobrovolně poskytnout a že má úmyslu užít všech prostředků, včetně protiprávních, aby žádosti nemusel vyhovět. Hlavní město Praha jako jediný akcionář žalovaného již v minulosti skartovalo dokumenty související s podnikem žalovaného a žalobce se důvodně obává, že by mohl obdobně postupovat i v tomto případě. Pokud by byly takové doklady zničeny, bylo by tím zasaženo do práva žalobce na informace vyplývajícího z ústavního pořádku České republiky. Jednalo by se přitom o zásah velmi intenzivní, neboť by tím byl výkon práva zcela znemožněn.

Soud uvážil o návrhu na vydání předběžného opatření takto:

Podle § 38 odst. 1 s. ř. s. byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. Ze stejných důvodů může soud uložit takovou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat.

Podle § 38 odst. 4 s. ř. s. *soud může rozhodnutí o předběžném opatření zrušit nebo změnit, změní-li se poměry, a to i bez návrhu. Předběžné opatření zaniká nejpozději dnem, kdy se rozhodnutí soudu, jímž se řízení končí, stalo vykonatelným.*

Smyslem předběžného opatření je zajistit, aby nebyl ohrožen (příp. zmařen) účel samotného soudního řízení ve věci samé. Předmětem sporu ve věci samé však nyní není otázka, zda žalobci měly či neměly být poskytnuty požadované informace, ale pouze otázka, zda měl žalovaný vydat o žádosti žalobce ze dne 31. 10. 2011 rozhodnutí či nikoli. Snaží-li se žalobce dosáhnout toho, aby nebyly zničeny informace, jichž se u žalovaného dožaduje, je třeba konstatovat, že to je smyslem správního řízení vedeného žalovaným (je-li vedeno; tato otázka bude (mimo jiné) teprve předmětem rozhodnutí soudu ve věci samé). Soud přitom nemůže svým předběžným opatřením zajišťovat účel správního řízení vedeného žalovaným, ale toliko účel řízení soudního.

Dalším důvodem, proč soud návrhu na předběžné opatření nevyhověl, je skutečnost, že podle názoru soudu by ani vydání požadovaného předběžného opatření nevedlo k cíli, který jím žalobce sleduje. Předběžné opatření zaniká totiž nejpozději dnem, kdy se stane vykonatelným rozsudek soudu ve věci samé. I kdyby tedy soud podané žalobě vyhověl a žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí o žalobcově žádosti, předběžné opatření by zaniklo buď vydáním takového rozhodnutí anebo marným uplynutím lhůty k jeho vydání. Jak žalobce sám uvádí v žalobě, nelze předpokládat, že by žalovaný žádosti žalobce dobrovolně vyhověl, a to i za cenu protiprávního jednání. Sám žalobce tedy vlastně předpokládá, že pokud žalovaný na příkaz soudu rozhodnutí vydá, bude to rozhodnutí negativní. Jeho vydáním by ovšem předběžné opatření zaniklo, aniž by žalobci byly požadované informace poskytnuty. Předběžné opatření by tedy nemohlo splnit cíl, který žalobce sleduje.

Soud přitom podotýká, že pokud je žalovaný jako povinný subjekt podle zákona o svobodném přístupu k informacím (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2011 čj. 1 As 114/2011-121 a navazující usnesení Ústavního soudu ze dne 3. 4. 2012 sp. zn. I. ÚS 330/12, jímž bylo jednoznačně deklarováno, že žalovaný je veřejnou institucí ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím) povinen požadovanými informacemi disponovat, pak je pochopitelně také povinen je zachovávat a nesmí je ničit. Takovou povinnost přitom má bez ohledu na to, zda mu ji soud předběžným opatřením uloží či nikoli. Povinnost žalobcem požadované informace zachovat může mít žalovaný také podle dalších právních předpisů (např. podle účetních či daňových předpisů, podle zákona o archivnictví či jiných právních předpisů). Zamítnutím návrhu na vydání předběžného opatření nejsou tyto povinnosti pochopitelně nijak dotčeny.

Závěrem je pak třeba opakovaně zdůraznit, že soud v tomto řízení nezkoumá otázku, zda je žalovaný povinen požadovanými informacemi disponovat a žalobci mají být na jeho žádost poskytnuty, ale toliko otázku, zda je žalovaný povinen vydat rozhodnutí o žádosti žalobce.

Ze shora uvedených důvodů soud návrhu na vydání předběžného opatření nevyhověl, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno.

Soud současně připomíná, že tuto věc je povinen podle § 56 odst. 3 s. ř. s. projednat přednostně a vydání rozsudku ve věci samé lze proto očekávat ve lhůtě tomu odpovídající.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení není podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. kasační stížnost přípustná.

V Praze dne 1. října 2012

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.